

24.10.2012

MEDEDELING AAN DE LEDEN

Betreft: Verzoekschrift 0334/2012, ingediend door T.K. (Duitse nationaliteit), over de toepassing door Duitsland van Richtlijn 97/7/EG betreffende de bescherming van de consument bij op afstand gesloten overeenkomsten

1. Samenvatting van het verzoekschrift

Krachtens de EU-wetgeving hebben consumenten het recht goederen die zij in het kader van op afstand gesloten overeenkomsten hebben aangekocht terug te zenden binnen zeven dagen na ontvangst van de desbetreffende goederen. Zij hebben recht op een volledige terugbetaling van de kostprijs van de goederen en de verzendingskosten voor het toezenden van de goederen. Kopers dienen echter de verzendingskosten voor het terugzenden van de goederen te betalen. Volgens de Duitse wetgeving tot omzetting van de richtlijn moet de verkoper zelfs de kosten voor het terugzenden van de goederen naar de verkoper betalen voor goederen met een waarde van meer dan 40 €. Indiener wijst erop dat Duitse handelaren die goederen op afstand verkopen daardoor worden benadeeld en verzoekt het Parlement Duitsland te verplichten zijn wetgeving af te stemmen op die van het merendeel van de andere lidstaten van de Europese Unie.

2. Ontvankelijkheid

Ontvankelijk verklaard op 4 juli 2012. De Commissie is om inlichtingen verzocht (artikel 202, lid 6, van het Reglement).

3. Antwoord van de Commissie, ontvangen op 24 oktober 2012

Volgens artikel 6 van de richtlijn betreffende verkoop op afstand (97/7/EG) kunnen aan de consument, voor de uitoefening van zijn herroepingsrecht, ten hoogste de rechtstreekse kosten voor het terugzenden van de goederen worden aangerekend. Bovendien bevat de richtlijn een minimumclausule (artikel 14), hetgeen inhoudt dat de lidstaten ter verhoging van het

beschermingsniveau van de consument strengere bepalingen kunnen aannemen of handhaven, voor zover deze verenigbaar zijn met het verdrag. De Duitse regel en praktijk waarnaar indiener verwijst zijn dus verenigbaar met de richtlijn.

In artikel 14 van de in oktober 2011 goedgekeurde richtlijn betreffende consumentenrechten (Richtlijn 2011/83/EU) wordt echter een nieuwe formulering ingevoerd, waardoor de consument alleen de directe kosten draagt van het terugzenden van de goederen, tenzij de handelaar ermee heeft ingestemd deze kosten te dragen of de handelaar heeft nagelaten de consument mee te delen dat deze laatste de kosten moet dragen. Bovendien wordt in artikel 6, lid 1, onder i), bepaald dat de handelaar de consument voor het sluiten van de overeenkomst informatie moet verstrekken over de kosten van het terugzenden van de goederen, indien de goederen door hun aard niet per gewone post kunnen worden teruggezonden. Tegen 13 december 2013 stellen de lidstaten de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast om aan deze richtlijn te voldoen en maken deze bekend. Het niveau van harmonisatie is eveneens veranderd, aangezien in artikel 4 wordt gesteld dat de lidstaten in hun nationale wetgeving geen bepalingen handhaven die afwijken van de bepalingen in deze richtlijn. Dit geldt dus ook voor meer of minder strikte bepalingen die een ander niveau van consumentenbescherming waarborgen.

Conclusie

De kwestie draait om de tenuitvoerlegging van Richtlijn 97/7/EG, waarbij de lidstaten ter verhoging van het beschermingsniveau van de consument strengere bepalingen kunnen aannemen, voor zover deze verenigbaar zijn met het verdrag. De door indiener gewenste veranderingen aan de Duitse wetgeving moeten echter bereikt worden door de omzetting van de richtlijn betreffende consumentenrechten, die tegen het einde van volgend jaar Richtlijn 97/7/EG betreffende verkoop op afstand zal vervangen.

Wegens het bovenvermelde en bij gebrek aan verdere gegevens ziet de Commissie geen redenen om de behandeling van deze zaak voort te zetten.